

den Sum, som man i Løbet af 2 eller 3 Aar faaer til Raa'dighed til nye Veies Anlæg, til at lade disse sidstnævnte Veie ombygge. Jeg har ogsaa taget et andet Hensyn, det nemlig, at Communicationen paa en længere Veistrafning kan væsentligt lettes ved Grundforbedring af saadanne Veistrafninger, som i særdeles Grad trænge til Ombygning. Jeg skal derpaa nævne som et Exempel en af de andre Hovedlandeveie, den saakaldte nordlige Forbindelsesvei eller den nordlige Tværvei, som skal gaae fra Hølstebro til Randers over Viborg. Af Strækningen fra Randers til Viborg, som udgjør omtrent 6 Mill, ere idetmindste 3 Mill, ja vel næsten 4 Mill, i en saa god og farbar Stand, endogsaa om Vinteren, da Veien pleier at være slettest, at den uden Gæne kan befæres, saa at den ikke behøver nogen væsentlig Grundforbedring i flere Aar; derimod er 2 Mill af denne Veielængde i en saadan Tilstand, at de baade om Vinteren og om Foraaret ikke kunne befæres med svære Læs, og altsaa forhindre, at man kan passere den øvrige Bei med svære Læs; den nævnte kortere Strækning er i en saadan Tilstand, at den fra Postadministrationens Side har været paaberaabt som en Hindring for, at nogen Deligence eller svær Postvogn kunde sættes i Gang paa denne Bei. Naar nu denne korte Strækning af omtrent et Par Mill grundforbedredes i et af de første Aar, vilde Grundforbedringen af den øvrige Deel af Veistrafningen kunne udsættes i nogen Tid. Men det er ikke blot for at lette Communicationen paa enkelte Veistrafninger, at dette vilde være af Bigtighed, men de 3 Veie, som støde sammen og concentrere sig ved Viborg, navnlig den hele nordlige Bei fra Thisted og ned til Randers, vilde derved endmere blive befærede. Altsaa er det aabenbart, at det medfører en høj Grad af Gæne, at der er et saadant mindre Veistykke, som er i en overordentlig slet Tilstand. Jeg troer derfor, at meget væsentlige Grunde tale for ikke at vedtage, at hele den østre jydsk Hovedlandevei skal fuldføres, førend man henvender Opmærksomheden paa andre. Jeg skal endnu nævne nogle Exempler, hvor saaledes locale Forhold gjøre det ønskeligt og i højeste Grad tilraadeligt, at man ikke følger den af Udval-

get opstillede Regel, hvorefter Veiarbejderne skulle udføres; jeg skal saaledes nævne den Bei, som Udvalget har sat i anden Klasse, nemlig den søndre Forbindelsesvei, den mellem Aarhus og Ringkjøbing. Der er endnu jaar fra Silkeborg mod Vest fuldført et ikke ganske kort Stykke, men det ender ved Ikast, i en Egn, som er den mindst befolkede Deel af Jylland, og hvor naturligtvis den mindste Omsætning finder Sted. Derimod ligger der omtrent een Mill vesten for Ikast et af de frugtbareste Districter i det vestlige Jylland, nemlig Herning i Hammerum Herred, hvor Communicationen for dette store Herred concentreres, og Veien mellem Herning og Ikast er ikke i synderlig god Tilstand. Hele Planen med Anlægget paa Silkeborg og med den vestlige og østlige Bei fra Silkeborg har været rettet paa, at skaffe Beboerne af det vestlige Jylland en let Omsætning med deres Producter; men Diemedet naaes ikke derved, at man har anlagt et Stykke Bei som det, der nu er anlagt, og som har standset i den mindst befolkede Deel af Provindsen, medens den frugtbare Deel, som i Særdeleshed skulde have Nytten af Veien, ikke kan det, da den ligger een Mill borte og altsaa ikke kan have Nytten af den gode Bei, idet de nemlig ikke kunne kjøre med det samme Læs paa den slette Deel af Veien som paa den gode Deel af Veien. Jeg troer derfor, at det vilde være rigtigst ikke at udsætte Fuldførelsen af denne korte Veistrafning til Finantsaaret 1852—1853, og at der derfor maa skee en Forøgelse i det Beløb, som skal anvendes til Anlæg af nye Hovedlandeveie i det nu forestaaende Aar, for at denne korte Strækning kan blive fuldført. Af hvad jeg saaledes har tilladt mig at anføre om de forskellige Veie, troer jeg, at det vil fremgaae, at den Plan, som Udvalget har foreslaaet, er mindre heldigt affattet, og jeg troer, det er vanskeligt uuder Finantslovens Behandling, navnlig efter de Oplysninger, som hidtil kunne være indhente om de forskellige locale Forhold, at ville lægge en saa bestemt bindende Plan for Veiarbejder, der først ville komme til Udførelse, ikke i Løbet af det første, men i det andet Aar. Jeg troer vel, at det er rigtig, at Rigsdagen udøver nogen Indflydelse paa